

Dosarul nr. 3ra-1231/22
2-19184515-01-3ra-30112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. L. Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătoria

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul Național de Probațiune

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Adrian Groza împotriva Inspectoratului Național de Probațiune cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral, încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Inspectoratul Național de Probațiune și menținută hotărârea din 16 august 2021 a Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost admisă acțiunea parțial

constată:

La 19 noiembrie 2019, Adrian Groza a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Probațiune cu privire la contestarea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii a indicat că deținea funcția de șef al Biroului de Probațiune Bălți, iar din martie 2019, de către conducerea Inspectoratului Național de Probațiune au fost exercitate presiuni asupra acestuia, pentru a determina doi angajați să depună cereri de demisie, totodată primind indicații să aplice celor doi angajați calificativul „nesatisfăcător” pentru activitatea în serviciu, indicații care nu au fost executate de către dânsul.

A menționat că ulterior, a fost citat la Centrul Național Anticorupție pentru a depune mărturie pe marginea acțiunilor conducerii Inspectoratului Național de Probațiune, acțiune după care au început presiunile asupra dânsului, sub forma

procedurilor disciplinare, pentru a-l determina să plece din funcția deținută sau să fie concediat pentru pretenziunile abateri disciplinare.

În cele din urmă, la 28 octombrie 2019, în privința sa au fost emise două ordine, nr. 818-p și nr. 820-p, prin care acestuia i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare sub formă de avertisment și muștrare aspră.

Sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment i-a fost aplicată pentru faptul că ar fi încălcat prevederile dispoziției nr. 28 din 19 aprilie 2019 cu privire la executarea pedepsei penale și contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și ale dispoziției nr. 42 din 11 iulie 2019 cu privire la executarea pedepsei penale și contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă din actele administrative contestate nu poate fi dedus că ar fi fost comisă o abatere disciplinară.

Totodată, sancțiunea sub formă de muștrare aspră a fost aplicată pentru pretinsul temei că dânsul nu ar fi îndeplinit prevederile fișei postului, a refuzat nejustificat îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor de serviciu și a încălcat prevederile referitoare la obligații și restricții stabilite prin lege, precum și că nu a întreprins măsuri de asigurare a executării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privința condamnatului Vadim Rahmaniuc și nu a întocmit graficul de lucru în afara orelor de serviciu în privința aceluiași condamnat.

A precizat că ordinele de aplicare a sancțiunilor disciplinare sunt ilegale și urmează a fi anulate, or, conform dispoziției nr. 28 din 19 aprilie 2019, Violeta Ciuhrii, consilier de probațiune superior, urma să transmită dosarele din gestiune consilierului de probațiune principal, Raisa Lazari, însă din motiv că Violeta Ciuhrii se afla în concediu medical începând cu 19 aprilie 2019 și până la 8 mai 2019, dosarele nu au putut fi transmise din motive obiective, ce nu depind de voința reclamantului.

După revenirea Violetei Ciuhrii din concediu medical, în cadrul biroului a fost convocată o ședință cu toți consilierii, în cadrul căreia consilierul de probațiune a refuzat să transmită dosarele, invocând că a îndeplinit o parte din obiectivele individuale, a creat o rețea de organizații și are o mare practică în executarea acestei pedepse, după care consilierul de probațiune indicat a părăsit ședința.

Astfel, nu au existat acțiuni sau inacțiuni intenționate din partea conducerii Biroului de Probațiune Bălți, care ar indica asupra neexecutării sau refuzului de a executa dispozițiile nr. 28 din 19 aprilie 2019 și nr. 11 iunie 2019.

Cu referire la Iraidă Popovschi, a susținut că prin ordinul nr. 148-p din 18 martie 2019, aceasta a fost numită în funcția de consilier de probațiune superior al Biroului de Probațiune Bălți din 19 martie 2019, pe o perioadă determinată, pe perioada suspendării raportului de serviciu cu consilierul Anastasia Șchiopu.

La 19 martie 2019, Iraidă Popovschi, în cadrul ședinței angajaților biroului, a fost prezentată tuturor colegilor, fiind informată despre dreptul și posibilitatea de a apela la șeful biroului, șeful adjunct sau oricare alt coleg din cadrul biroului

cu întrebări legate de procesul de muncă, inclusiv procesul de executare a dosarelor de probațiune.

Din motiv că Iraida Popovschi se afla în birou cu doi consilieri care gestionează dosarele legate de executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, pentru a crea condiții mai ușoare de muncă și pentru a beneficia de o asistență continuă din partea colegilor cu experiență în domeniu, s-a hotărât, de comun acord cu aceasta, că urmează să execute într-un număr restrâns dosarele contravenționale în baza art. 37 Cod contravențional.

La acel moment, executarea pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității în cadrul Biroului de Probațiune Bălți era asigurată de către un consilier de probațiune principal și doi consilieri de probațiune superiori.

După revenirea consilierilor respectivi din concediu, a fost posibilă transmiterea dosarelor de la Iraida Popovschi, conform dispozițiilor indicate, astfel că nu au fost admise derogări de la actele emise de Inspectoratul Național de Probațiune.

A remarcat că toți consilierii din cadrul Biroului de Probațiune Bălți dispun de poșta electronică de serviciu, astfel încât aceștia au posibilitatea efectivă de a răspunde în termen la toate solicitările din cadrul biroului, inclusiv și din exterior.

Prin urmare, a insistat că nu corespunde realității afirmația angajatorului, precum că consilierii nu cunosc și nici nu sunt informați despre ordinele și dispozițiile care parvin din cadrul Inspectoratului și că ele sunt discutate doar de către șeful și șeful adjunct al biroului.

Or, toate ordinele și dispozițiile care sunt trimise de către Inspectoratul Național de Probațiune, sunt aduse la cunoștința tuturor consilierilor din cadrul biroului, sunt expediate răspunsuri în termen legal la toate interpelările venite din cadrul Inspectoratului și a altor organizații.

Conform ordinului Inspectoratului Național de Probațiune, persoana responsabilă de automobil din gestiunea biroului, este Adrian Groza, iar din considerentul că biroul nu dispune de funcția de șofer și unicul consilier care deține permis de conducere a refuzat să-și asume responsabilitatea față de automobilul din gestiune, pe perioada concediului medical al șefului biroului, automobilul a fost parcat într-un loc sigur și aflat sub supraveghere.

La 14 mai 2019, la Biroul de Probațiune Bălți a fost primită la executare sentința din 6 iulie 2018 a Judecătoriei Bălți sediul Central și decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Bălți cu privire la condamnarea lui Vadim Rahmaniuc, în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani și a fost repartizată consilierului principal Elena Sochircă.

Condamnatul a fost citat la 23 mai 2019, însă s-a prezentat la întrevvedere la 27 mai 2019.

În timpul primei întrevederi, condamnatului i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile condamnatului, a semnat angajament cu privire la familiarizarea cu condițiile și modul de ispășire a pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității.

A fost întocmită ancheta de evaluare psihosocială a condamnatului, totodată condamnatului fiindu-i adus la cunoștință că, potrivit dispoziției Inspectoratului Național de Probațiune, toate persoanele condamnate în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, sunt repartizate să execute pedeapsa la spital, Centrul de Medicină Legală sau la cimitir.

Condamnatul a comunicat că este angajat oficial, iar consilierul de probațiune l-a informat despre imposibilitatea executării pedepsei după ora 17:00, din motiv că obiectul unde urmează a fi executată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, activează în intervalul 08:00-17:00, motive din care condamnatul a solicitat amânarea executării pedepsei până în luna august, atunci când dispune de concediu anual de odihnă.

La 13 august 2019, condamnatul s-a prezentat la Biroul de Probațiune Bălți și a solicitat să fie îndreptat la lucru la Primăria sat. Elizaveta și ca graficul de lucru să fie întocmit a câte 2 ore pe zi de la 18:00 până la 20:00, din motiv că nu reușește să vină de la lucru.

Condamnatului i-a fost explicat repetat faptul că, potrivit dispoziției Inspectoratului Național de Probațiune, toate persoanele condamnate în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, sunt repartizate să execute pedeapsa în anumite locuri, condamnatul repetat solicitând amânarea executării pedepsei până la 2 septembrie 2019.

La 2 septembrie 2019, la Biroul de Probațiune s-a prezentat soția condamnatului pentru a ridica graficul de lucru, aceasta fiind informată că graficul de lucru se eliberează numai persoanei condamnate sub semnătură.

Astfel, la 3 septembrie 2019, condamnatul s-a prezentat și a solicitat să fie îndreptat la lucru la Primăria satului Elizaveta, iar graficul de lucru să fie întocmit a câte 2 ore pe zi, de la 18:00 până la 20:00, această solicitare fiind respinsă.

În aceeași zi, condamnatul a depus cerere cu privire la amânarea executării pedepsei până la examinarea demersului înaintat de el la Inspectoratul Național de Probațiune pentru a-i permite să execute pedeapsa în afara orelor de muncă, condamnatului i-a fost propus repetat să execute pedeapsa în timpul concediului, însă acesta a refuzat.

La 10 septembrie 2019, condamnatul a depus cerere de strămutare a dosarului de executare a pedepsei, iar la 20 septembrie 2019, dosarul condamnatului a fost strămutat la Biroul de Probațiune Sângerei, în raza teritorială unde acesta este încadrat în câmpul muncii.

Prin urmare, a conchis că nu a existat niciun temei de tragere la răspundere disciplinară și aplicare a sancțiunii disciplinare, toate acțiunile îndreptate împotriva acestuia având scop de a-l determina să depună cerere de demisie sau de a-l concedia pentru încălcări de disciplină a muncii.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 211, 212 Cod administrativ, art. 56-60 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 96, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea în tot ca fiind ilegale a ordinelor nr. 818-p din 28 octombrie 2019 și nr. 820-p din 28 octombrie 2019 cu privire la

aplicarea în privința lui Adrian Groza a sancțiunii disciplinare de avertisment și, respectiv, muștrare aspră, precum și încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

La 26 iunie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Adrian Groza, reprezentat de avocatul Sergiu Ciorbă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Probațiune cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a susținut că, în baza sesizării nr. 2/20 din 28 ianuarie 2020, a fost inițiată ancheta de serviciu, fiind cercetată pretinsa abatere disciplinară a șefului Biroului de Probațiune Bălți, pentru pretinsa neexecutare a ordinului nr. 11 din 22 ianuarie 2020, conform căruia s-a dispus transmiterea unui șir de dosare de probațiune între consilierii de probațiune.

La solicitarea din 20 mai 2020 cu privire la procesul-verbal nr. 2/20 din 29 ianuarie 2020 al Comisiei de disciplină, privind neexecutarea ordinului nr. 11 din 22 ianuarie 2020 de către șeful Biroului de Probațiune Bălți, prin scrisoarea din 25 mai 2020, ultimul a argumentat că au existat circumstanțe obiective care au impus necesitatea extinderii termenului de transmitere a dosarelor.

La 27 mai 2020, a adresat Inspectoratului Național de Probațiune cerere de acordare a accesului avocatului ales la toate actele anchetei de serviciu și a procedurii disciplinare, însă cererea acestuia a fost respinsă prin răspunsul din 28 mai 2020.

Astfel, nefiind respectată procedura de demarare a anchetei de serviciu, a fost stabilită ședința Comisiei disciplinare pentru 4 iunie 2020 ora 14:00.

La 3 iunie 2020, a depus cerere repetată de amânare a ședinței Comisiei de disciplină, însă cererea formulată de reclamant și cererea avocatului au fost respinse.

Contrar solicitărilor dânsului, la 5 iunie 2020, directorul Inspectoratului Național de Probațiune a emis ordinul nr. 441-p cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Adrian Groza sub formă de suspendarea dreptului de a fi promovat în funcție în decursul a doi ani.

A obiectat că, prin încălcarea dreptului la apărare și cu încălcarea procedurii desfășurării anchetei de serviciu și a procedurii disciplinare, angajatorul ilegal a emis ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, în lipsa temeiurilor de fapt și de drept.

La 25 mai 2020, a luat cunoștință de fișa de evaluare pentru perioada 1 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2019 și, nefiind de acord cu rezultatul evaluării, la 26 mai 2020, a depus contestație împotriva rezultatelor evaluării, prin care și-a exprimat dezacordul privind calificativul de evaluare acordat de către evaluator pentru anul 2019.

La 27 mai 2020, a fost informat că în temeiul Regulamentului cu privire la evaluarea performanțelor profesionale ale funcționarului public, la 26 mai 2020, a fost emis ordinul nr. 55, prin care a fost invitat pentru 29 mai 2020 la ședința de examinare a contestației depuse cu privire la dezacordul față de calificativul de

evaluare acordat de către evaluatorul Pavel Cristea, director adjunct interimar al Inspectoratului Național de Probațiune.

În acest sens, la 28 mai 2020, a înaintat către grupul de contestare o cerere cu privire la acordarea unui termen în vederea angajării unui avocat, care ar fi asigurat apărarea drepturilor și intereselor în cadrul procedurii de contestare.

Cu toate acestea, prin răspunsul din 29 mai 2020, a fost informat că nu există temei pentru amânarea ședinței grupului de contestare, fiind informat și despre obligativitatea prezentării la ședința din 29 mai 2020.

La 29 mai 2020, Adrian Groza a depus cerere repetată prin care a solicitat examinarea în mod corespunzător a cererii din 28 mai 2020 și informarea despre soluția adoptată.

În pofida cererii depuse, la 2 iunie 2020, directorul Inspectoratului Național de Probațiune a emis ordinul nr. 439-p cu privire la acordarea calificativului de evaluare a performanțelor profesionale lui Adrian Groza, ca fiind nesatisfăcător.

La 3 iunie 2020, a depus cerere prealabilă privind anularea ordinului nr. 55 din 27 mai 2020 și a ordinului nr. 439-p din 2 iunie 2020, însă cererea prealabilă a fost respinsă prin răspunsul din 4 iunie 2020.

În aceste condiții, la 5 iunie 2020, directorul Inspectoratului Național de Probațiune a emis ordinul nr. 442-p cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin destituirea din funcția publică deținută a lui Adrian Groza, șef al Biroului de Probațiune Bălți, la 12 iunie 2020, pentru incompetență profesională stabilită în urma obținerii calificativului „nesatisfăcător” la evaluarea anuală a performanțelor profesionale ale funcționarului public, pentru perioada evaluării 1 ianuarie 2019 – 31 decembrie 2019.

Nefiind de acord cu ordinul nominalizat, pe 9 iunie 2020, Adrian Groza a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea ordinului nr. 442-p din 5 iunie 2020 și a ordinului nr. 441-p din 5 iunie 2020, însă și această cerere prealabilă a fost respinsă prin răspunsurile din 10 iunie 2020.

A enunțat că la adoptarea ordinului nr. 441-p din 5 iunie 2020 și ordinului nr. 442-p din 5 iunie 2020, a fost încălcat dreptul la apărare și procedura, deoarece actele administrative respective sunt contrare prevederilor legale, motiv din care urmează a fi anulate de instanța de judecată, întrucât evaluatorul nu a respectat toate criteriile de evaluare, dând dovadă de lipsă de obiectivitate și imparțialitate.

Or, evaluatorul nu a discutat corespunzător cu funcționarul public evaluat, mai cu seamă că obiectivele și indicatorii de performanță nu au fost cercetate multiaspectual, evaluarea fiind realizată formal.

Totodată, nu a fost audiat de Comisia de disciplină, iar toate cererile depuse de către acesta cu privire la acordarea dreptului de a fi reprezentat de apărător, pentru pregătirea apărării sale, cererile au fost ilegal respinse.

Suplimentar, cererea avocatului de a i se acorda acces la materialele cauzei și termen pentru a lua cunoștință cu acestea, a fost ilegal respinsă, astfel că dânsul a fost în imposibilitate de a-și exercita dreptul său la o apărare efectivă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 211, 212 Cod

administrativ, Legii nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 96, 166, 167 CPC.

A solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 55 din 27 mai 2020 cu privire la constituirea grupului de contestare din cadrul Inspectoratului Național de Probațiune; 3) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 439-p din 2 iunie 2020 cu privire la examinarea contestației depuse de către Adrian Groza; 4) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 441-p din 5 iunie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Adrian Groza; 5) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 442-p din 5 iunie 2020 cu privire la destituirea din funcția publică de șef al Biroului de Probațiune Bălți a lui Adrian Groza; 6) restabilirea dânsului în funcția de șef al Biroului de Probațiune Bălți; 7) încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a salariului mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu data de 12 iunie 2020 și până la adoptarea hotărârii judecătorești; 8) repararea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat în mărime de 20 000 de lei; 9) încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 22 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost conexată cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Adrian Groza împotriva Inspectoratului Național de Probațiune cu privire la anularea ordinelor nr. 55 din 27 mai 2020, nr. 439-p din 2 iunie 2020, nr. 441-p din 5 iunie 2020, nr. 442-p din 5 iunie 2020, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și încasarea prejudiciului moral, aflată în procedura judecătorului Victor Sîrbu, *la cauza de contencios administrativ*, intentată la acțiunea lui Adrian Groza împotriva Inspectoratului Național de Probațiune cu privire la anularea ordinelor nr. 818-p din 28 octombrie 2019 și nr. 820-p din 28 octombrie 2019, încasarea cheltuielilor de judecată, aflată în procedura judecătorului Liudmila Holevițcaia, fiind atribuit cauzei conexe nr. 3-4520/2019.

La 27 noiembrie 2020, Adrian Groza, reprezentat de avocatul Sergiu Ciorbă a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 439-p din 2 iunie 2020 cu privire la examinarea contestației depuse de către Adrian Groza; 3) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 441-p din 5 iunie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Adrian Groza; 4) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 442-p din 5 iunie 2020 cu privire la destituirea din funcția publică de șef al Biroului de Probațiune Bălți a lui Adrian Groza; 5) restabilirea dânsului în funcția de șef al Biroului de Probațiune Bălți; 6) încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime egală cu salariul său mediu, începând cu data de 12 iunie 2020 și până la anularea ordinului de concediere; 7) repararea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei; 8) încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a

penalității în mărime de 0,3 % pentru fiecare zi de întârziere din suma neplătită a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă; 9) încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a cheltuielilor de judecată; 10) atragerea în proces a persoanei terțe, Nelea Plămădeală, șef al Biroului de Probațiune Bălți.

Prin încheierea din 2 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost atrasă în proces, în calitate de persoană terță, Nelea Plămădeală, șef al Biroului de Probațiune Bălți.

La 2 martie 2021, Adrian Groza, reprezentat de avocatul Sergiu Ciorbă a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea în tot ca fiind ilegale a ordinelor nr. 818-p din 28 octombrie 2019 și nr. 820-p din 28 octombrie 2019 cu privire la aplicarea în privința lui Adrian Groza a sancțiunii disciplinare de avertisment și, respectiv, mustrare aspră; 3) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 439-p din 2 iunie 2020 cu privire la examinarea contestației depuse de către Adrian Groza; 4) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 441-p din 5 iunie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Adrian Groza; 5) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 442-p din 5 iunie 2020 cu privire la destituirea din funcția publică de șef al Biroului de Probațiune Bălți a lui Adrian Groza, cu restabilirea dânsului în funcția de șef al Biroului de Probațiune Bălți; 6) încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

La 19 iulie 2021, Adrian Groza, reprezentat de avocatul Sergiu Ciorbă a depus o nouă cerere de concretizare și majorare a cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 818-p din 28 octombrie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare de avertisment în privința lui Adrian Groza; 3) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 820-p din 28 octombrie 2019 cu privire la aplicarea în privința lui Adrian Groza a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră; 4) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 439-p din 2 iunie 2020 cu privire la examinarea contestației depuse de către Adrian Groza; 5) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 441-p din 5 iunie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de suspendarea dreptului a fi promovată în funcție în decurs de doi ani, în privința lui Adrian Groza; 6) anularea în tot ca fiind ilegal a ordinului nr. 442-p din 5 iunie 2020 cu privire la destituirea din funcția publică de șef al Biroului de Probațiune Bălți a lui Adrian Groza; 7) restabilirea dânsului în funcția de șef al Biroului de Probațiune Bălți; 8) încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime egală cu salariul său mediu, începând cu data de 12 iunie 2020 până la data de 26 iulie 2021, în mărime de 153 359,40 de lei; 9) repararea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 20 000 de lei; 10) încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a penalității în mărime de 0,3 % pentru fiecare zi de întârziere din suma neplătită a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, în mărime de 85 231,38 de lei;

11) încasarea din contul Inspectoratului Național de Probațiune în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 16 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea lui Adrian Groza împotriva Inspectoratului Național de Probațiune, în partea încasării prejudiciului material sub formă de penalități de întârziere în sumă de 85 231,38 de lei și prejudiciul moral în sumă de 20 000 de lei.

A fost explicat reclamantului că, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art. 207 alin. (2) lit. f)-h) Cod administrativ, nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Prin hotărârea din 16 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, au fost anulate actele administrative individuale defavorabile, emise de Inspectoratul Național de Probațiune: ordinul nr. 818-p din 28 octombrie 2019, prin care i s-a aplicat reclamantului Adrian Groza sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment; ordinul nr. 820-p din 28 octombrie 2019, prin care i s-a aplicat reclamantului Adrian Groza sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră; ordinul nr. 439-p din 2 iunie 2020, prin care reclamantului Adrian Groza i s-a acordat calificativul de evaluare a performanțelor profesionale – nesatisfăcător; ordinul nr. 441-p din 5 iunie 2020, prin care reclamantului i s-a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de suspendare a dreptului de a fi promovată în funcție; ordinul nr. 442-p din 5 iunie 2020, prin care reclamantul a fost destituit din funcția publică, pentru incompetență profesională stabilită în urma obținerii calificativului „nesatisfăcător” și s-a obligat Inspectoratul Național de Probațiune să emită actul administrativ individual favorabil de restabilire a reclamantului Adrian Groza în funcția de șef al Biroului de Probațiune Bălți și de achitare în folosul reclamantului Adrian Groza a salariului mediu lunar pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu data eliberării ilegale din funcție, 12 iunie 2020, și până la data restabilirii în funcție.

La 20 august 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul Național de Probațiune, reprezentat de avocatul Eric Puțuntica a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 16 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 30 noiembrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie declarată inadmisibilă pentru nerespectarea procedurii prealabile (în partea ce ține de anularea ordinelor nr. 818-p și nr. 820-p) sau, după caz, respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Inspectoratul Național de Probațiune și menținută hotărârea din 16 august 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost admisă acțiunea.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că Adrian Groza a fost sancționat pentru faptul că nu ar fi asigurat punerea în executare a sentinței irevocabile emise în privința lui Vadim Rahmaniuc, însă aceste constatări ale angajatorului Inspectoratul Național de Probațiune sunt eronate și lipsite de suport probatoriu.

Or, după cum rezultă din explicațiile lui Adrian Groza, consilierul principal, Elena Sochircă gestiona dosarul condamnatului Vadim Rahmaniuc și nicidecum Adrian Groza.

Prin urmare, se deduce că nu putea fi intentată o procedură administrativă în privința lui Adrian Groza, întrucât potrivit materialelor dosarului administrativ o sesizare în care ar fi subiect Adrian Groza nu există.

Astfel, au conchis instanțele inferioare că fără o sesizare nu putea fi intentată o procedură disciplinară în privința lui Adrian Groza.

Totodată, a fost stabilit cert că, într-adevăr, de către condamnat a fost depusă o cerere la Inspectoratul Național de Probațiune, însă prin această cerere nu au fost denunțate pretinsele acțiuni neîntemeiate admise de către șeful Biroului de Probațiune Bălți.

La fel, au fost constatate abateri de la prevederile legale cu privire sesizarea care nu conține numele persoanei care ar fi subiectul sesizării, la inițierea procedurii disciplinare, precum și desfășurarea acesteia, vicii procedurale care, deopotrivă, afectează legalitatea ordinului nr. 820-p din 28 octombrie 2019.

Au relevat instanțele de judecată că, în procesul-verbal nr. 3/20 din 4 iunie 2020, lipsește semnătura membrului Petru Vîrlan, situație ce denotă că actele preparatorii care au stat la baza emiterii ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare sunt ilegale și lipsite de suport probatoriu.

A fost stabilit că prin ordinul nr. 441-p din 5 iunie 2020, în privința lui Adrian Groza i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de suspendare a dreptului de a fi promovată în funcție, fiind invocat că angajatul nu ar fi executat ordinul nr. 11 din 22 ianuarie 2020 până la 24 ianuarie 2020.

Cu toate acestea, ordinul nr. 11 ianuarie 2020 prevede că Adrian Groza urmează să prezinte conducerii informația despre măsurile întreprinse până la 24 ianuarie 2020, acțiune realizată de către Adrian Groza prin remiterea notei informative nr. 278/4-06 din 24 ianuarie 2020 către Inspectoratul Național de Probațiune.

Pe cale de consecință, instanțele de judecată au ajuns la concluzia constatării ilegalității ordinului nr. 442-p din 5 iunie 2020 și au dispus anularea acestuia.

Suplimentar, examinând actele administrate la dosarul cauzei și la dosarele administrative, a fost constatat că lipsește o listă a obiectivelor și a indicatorilor care să fi fost adusă la cunoștință reclamantului și în baza căreia a fost realizată evaluarea de către Pavel Cristea.

Mai mult, a fost stabilit că, urmare a refuzului lui Adrian Groza de a se supune indicațiilor ilegale ale șefului autorității angajatoare privind eliberarea anumitor funcționari, s-au început un șir de acțiuni din partea conducerii

Inspectoratului Național de Probațiune pentru demiterea reclamantului cu orice preț.

La caz, instanțele au remarcat că există dubii rezonabile cu privire la legalitatea ordinului nr. 439-p cu privire la evaluarea performanțelor profesionale cu calificativul „nesatisfăcător” și a ordinului nr. 442-p din 5 iunie 2020 cu privire la destituirea din funcție a reclamantului, or, prin probele analizate anterior, precum și din nota informativă depusă de către directorul adjunct al Inspectoratului Național de Probațiune, Ghenadie Ceban, rezultă în luna februarie-martie a anului 2019, Andrei Iavorschi i-a dat indicația să transmită șefului adjunct al Biroului de Probațiune Bălți, Olga Ursuleac și consilierului principal Raisa Lazări să depună cererea de demisie, în caz contrar, vor fi concediate ca urmare a anchetelor de serviciu.

Într-o altă ordine de idei, instanțele au reliefat că, în speță, s-a stabilit și încălcarea dreptului lui Adrian Groza de apărare în cadrul procedurii administrative, atunci când acesta a solicitat amânarea ședinței pe motiv că avocatul său se află peste hotarele țării, în contradicție cu prevederile art. 26 din Constituție.

Finalmente, instanțele au concluzionat cert că învinuirile aduse salariatului Adrian Groza poartă un caracter general, or, din materialele dosarului administrativ, precum și în cadrul ședințelor de judecată, angajatorul a citat normele regulamentelor interne și normele legale, indicând că ele au fost ignorate de reclamant, fără a indica clar ce încălcări a comis acesta și prin ce probe concludente și pertinente se confirmă fapta imputată.

În consecință, procedurile disciplinare în fața angajatorului nu au fost echitabile, încălcându-i-se reclamantului garanțiile procedurale prevăzute de lege, printre care: 1) lipsa motivării suficiente a acțiunilor și/sau inacțiunilor reclamantului pentru care a fost sancționat; 2) imposibilitatea stabilirii în timp a posibilității de a se aplica sancțiuni disciplinare; 3) deciziile au fost luate în cazul său fără o apreciere corespunzătoare a probelor, iar argumentele invocate în apărarea sa nu au fost adecvat analizate.

La 25 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul Național de Probațiune a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 15 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice și, ulterior, la 16 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând casarea integrală a deciziei recurate, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, iar circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, precum și nu au fost dovedite prin probe suficiente.

A menționat că atât prima instanță, cât și instanța de apel urma să declare inadmisibilă acțiunea, or, potrivit materialelor cauzei, contrar obligației impuse de art. 208 Cod administrativ, a fost constatată nerespectarea de către Adrian Groza a procedurii prealabile în vederea contestării actelor administrative emise,

ordinului nr. 818-p din 28 octombrie 2019 și ordinului nr. 820-p din 28 octombrie 2019.

Respectiv, intimatul urma să se adreseze către Inspectoratul Național de Probațiune cu cerința de anulare a ordinelor contestate și, în dezacord cu soluția adoptată, să depună cerere prealabilă la organul emitent și doar după refuzul autorității publice de a satisface cererea prealabilă, să înainteze acțiune în instanța de contencios administrativ.

A accentuat că asupra unor chestiuni similare s-a expus prin încheiere de inadmisibilitate Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (dosar nr. 3-3167/2019), menținută prin decizia definitivă și irevocabilă a Curții de Apel Chișinău, anexată la dosar (dosar nr. 3r-163/21).

Totodată, nu poate fi neglijat faptul că instanțele de judecată totuși au constatat că reclamantul nu s-a adresat către autoritatea apelantă cu cerere prealabilă privind anularea actului administrativ, însă nerespectarea prevederilor de la art. 208 Cod administrativ o atribuie autorității publice, din motiv că ar fi explicat incorect calea de atac.

Or, într-un asemenea mod, a remarcat că Inspectoratul Național de Probațiune nu este organ legislativ și nu stabilește normele materiale sau procedurale potrivit cărora se desfășoară procedura administrativă.

De altfel, instanța de apel nu a indicat care prevederi legale au fost aplicate eronat de către Inspectoratul Național de Probațiune.

La fel, instanța de apel a ignorat datele din raportul privind ancheta de serviciu, potrivit căruia comisia a depistat cel puțin 5 nereguli și abateri disciplinare în activitatea lui Adrian Groza, dar și în organizarea lucrului în cadrul Biroului de Probațiune Bălți, fiind expuse în referința depusă de INP.

În același timp, au fost ignorate explicațiile angajaților din cadrul Biroului de Probațiune Bălți asupra nerespectării dispozițiilor directorului INP de către conducerea BP Bălți, precum și datele din sesizarea și concluziile grupului de control din 12 august 2019.

Mai mult, au fost trecute cu vederea explicațiile martorului membru al grupului de control, Galina Onilă, expuse în cadrul ședinței de judecată, potrivit cărora se confirmă neexecutarea de către Adrian Groza a prevederilor dispoziției nr. 28 din 19 aprilie 2019 și a dispoziției (repetate) nr. 42 din 11 iunie 2019.

Instanța de apel a evitat să dea apreciere inclusiv și datelor din procesul-verbal al ședinței Comisiei de disciplină din cadrul Inspectoratului Național de Probațiune, veridicitatea cărora nu a fost combătută, precum și informațiilor și datelor din demersul președintelui Comisiei disciplinare.

A specificat că nu pot fi reținute argumentele instanței de apel privind depunerea unei plângeri de către avocatul intimatului la Centrul Național Anticorupție, în legătură cu faptul că din partea conducerii Inspectoratului Național de Probațiune s-a exercitat presiune pentru a fi demise din funcție două angajate, or, la baza sesizării au stat niște probe inadmisibile – înregistrări audio, realizate fără acordul directorului INP, în urma unor conversații particulare, fiind obținute pe ascuns și care nu probează intenția de a-l sancționa disciplinar sau de

a-l demite pe Adrian Groza din funcție, fiind încetat ulterior procesul penal de către Centrul Național Anticorupție.

Cu referire la ordinul nr. 820-p din 28 octombrie 2019, instanța de apel, motivând soluția de anulare a actului administrativ, a adus critici în raport cu care INP este în dezacord.

Or, atât prima instanță, cât și instanța de apel în mod eronat a considerat că nu există o sesizare în care Adrian Groza ar figura în calitate de subiect.

Astfel, având în vedere conținutul sesizării, s-a constatat că șeful Biroului de Probațiune Bălți, Adrian Groza nu a întreprins măsurile de punere în executare și nu a respectat art. 190 alin. (5) Cod de executare.

A reiterat că prin inacțiunile Biroului de Probațiune Bălți, condus de Adrian Groza, în esență, s-a admis neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

În toate cazurile, conform atribuțiilor funcționale, șeful biroului, având calitatea de conducător și organizator al lucrului în cadrul biroului, este obligat să informeze conducerea Inspectoratului Național de Probațiune privind neexecutarea ordinelor/dispozițiilor de către angajații din subordine.

În ceea ce ține de ordinul nr. 439-p din 2 iunie 2020, instanța de apel nu a reținut că, potrivit fișei de evaluare a performanțelor profesionale, s-a constatat neîndeplinirea sau îndeplinirea parțială a obiectivelor stabilite pentru anul 2019, fapt ce a servit acumularea punctajului final de 1,1 și atribuirea calificativului „nesatisfăcător”, care a fost menținut și de către grupul de constatare conform procesului-verbal nr. 1 din 29 mai 2020.

De asemenea, nu pot fi reținute argumentele instanței de apel, precum că potrivit fișei de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale intimatului pentru perioada 1 ianuarie 2019 – 31 martie 2019, a avut nota finală – 3,2 și calificativul final „bine”, or, evaluarea trimestrială s-a efectuat pentru achitarea sporului pentru performanță de până la 10 % din salariu, iar evaluarea anuală se efectuează în scopul verificării îndeplinirii obiectivelor stabilite la început de an, în conformitate cu art. 34 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

A ținut să specifice că Regulamentul cu privire la comisia de disciplină nu prevede temei de suspendare a anchetei de serviciu din motivul căutării unui apărător sau lipsei avocatului de la ședințele Comisiei de disciplină din considerentul implicării în alte activități sau plecătorii peste hotarele țării.

La 15 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat la adresa electronică a lui Adrian Groza și a reprezentantului său, avocatul Sergiu Ciorbă, copia cererii de recurs depuse de Inspectoratul Național de Probațiune, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat (f. d. 8 vol. III).

La 27 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Adrian Groza, reprezentat de avocatul Sergiu Ciorbă a depus referință la recursul înaintat de Inspectoratul Național de Probațiune, prin care a solicitat declararea inadmisibilității acestuia sau, după caz, respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat (f. d. 18-25 verso vol. III).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 26 octombrie 2022, în ședință publică (f. d. 214 vol. II).

Este cert și faptul că la 25 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul Național de Probațiune a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 234 vol. II).

Decizia motivată din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la adresa electronică a Inspectoratului Național de Probațiune, la 15 noiembrie 2022, potrivit extrasului din poșta electronică (f. d. 231 vol. II).

Se mai constată că la 15 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice și, ulterior, la 16 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost depusă motivarea recursului împotriva deciziei din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 4-6, 9-13 vol. III).

Astfel, recursul depus de Inspectoratul Național de Probațiune împotriva deciziei din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Inspectoratul Național de Probațiune, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de

inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul Național de Probațiune.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Inspectoratul Național de Probațiune se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu